Pregaria.cat

Entrada

La pregària breu

Sant Joan de la Creu en un dels seus escrits comenta una dita molt coneguda en el seu temps. Deia: *La pregària breu penetra el cel.*

Quina és aquesta pregària breu? Com és que “penetra el cel”?.

1.- La Mariona és a la farmàcia des de fa ja un grapat d’hores. Li toca fer la guàrdia de nit. No gaires comandes, una a les 12’23, l’altra a la una amb vint, La tercera a les 4 menys dos i la quarta a les 5’41. Calmants, pomada contra la irritació ocular, un termòmetre, i una medicina contra la depressió. Total: quasi res, i menys al calaix. Alguns cops entre son i vetlla.... ha fet “la pregària breu”, del seu cor al de Déu. Res de l’altre món. Coses així: ja ho veus, *què faran els nens demà a l’escola?, t’estimo Déu meu, quanta gent es deu trobar com jo....etc.* La seva pregària breu “ ha penetrat el cel”.

2.- El Marcel es xofer de la companyia de transports urbans del seu municipi. La gent va neguitosa. Són molt pocs els que el miren quan entren. A vegades té la impressió de que és una mena de robot. No pot badar. Ha de fer moltes coses a l’hora: conduir, cobrar, veure si tothom posa la targeta, obrir i tancar les portes a temps, sentir els comentaris....etc. El Marcel també practica la “pregària breu“. Diu dintre seu: tots anem molt enganxats, menys mal, Senyor, que hi ets, aquesta vella deu viure sola, quina olor a beguda, el de la moto es donarà una bona nata i és ben jove..... La seva pregària breu penetra el cel “

3.- El Francesc, el Ramon, la Judit, el Xavier, la Begonya, la Josepa, el Pau, la Belen, el Roger, la Imma, la Sandra, el Roger... i tants i tants, milers, que practiquen la pregària breu, aquella que penetra el cel. No són parlades llargues, barroques i complexes... són directes. Naturals i breus.

Per què no la proves la pregària breu ?

No necessites fer cap “màster”, tan sols deixar-te anar des de dintre en la relació de fe i amor que ja tens misteriosament amb Ell.